

166 Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Vestmannaeyjasýslu; um endur-
10. okt. greiðslu á vínfangatolli. — Með póknanlegu brjefi, dags. 11. júlí p. á. hafið þjer, herra sýslumaður, sent mjer bónarbrjef frá verzlunarstjóra J. M. Thomsen, þar sem hann fer fram á endurgreiðslu á aðflutningsgjaldi af 115 pottum af 16° spritti, sem lekið hafi niður úr tunnu, sem fluttist til Vestmannaeyja frá Kaupmannahöfn með skipinu «Activ» 26. apríl p. á., og fylgir brjefi yðar útskrift úr þingbók og lögreglu-
stjóra-vottorð máli þessu viðvíkjandi.

Eptir að jeg hefi fengið álit hins umboðslega endurskoðanda um þetta mál-
efni, vil jeg hjer með tjá yður, herra sýslumaður, yður til leiðbeiningar og til frekari
birtingar, að með því að það verður að álitast löglega sannað með hinum umgetnu
skjölum og skilríkjum, að hinir umræddu 115 pottar af 16° spritti hafi lekið niður á
leiðinni hingað til lands, þá fellst jeg á, að beiðandanum samkvæmt 3. gr. í lögum
nr. 10, 11. febrúar 1876 sje endurgoldið aðflutningsgjald það, sem hann hefur af þeim
greitt, og skal jeg því þjónustusamlega skora á yður að greiða honum 69 kr. að frá-
dregnum innheimtalaunum af aðflutningsgjaldi því, sem þjer heimtið saman á þessu
ári, og telja þessa upphæð með útgjöldum¹ aðflutningsgjaldsreikningi yðar.

167 Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna, um kaup á jörð handa presta-
17. okt. kalli. — Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður og háæruverðugi herra, í pókn-
anlegu brjefi dags. 8. f. m. og eptir beiðni sóknarnefndanna í Bergstaða og Bólstað-
arhlíðarsóknum og hlutaðeigandi prests ásamt meðmælum hlutaðeigandi prófasts, vil jeg
hjer með leggja samþykki mitt á, að jörðin Steinárgerði í Bólstaðarhlíðarhreppi verði

sem hún síðan hvergi, með 10 ára samfleyttri dvöl, hafi unnið sjer sveit, þá beriað
álíta, að hún eigi þar rjett til framfærslu.

Hreppsnefnd Reykholtaldalshrepps aptur á móti álitur, að Þuríður með 10 ára
dvöl í Andakílshreppi sje orðin þar sveitföst, og hefur því krafizt þess, að Þuríður
verði úrskurðuð að eiga framfærslurjett í Andakílshreppi og þessi hreppur verði skyld-
aður til að endurgjalda Reykholtaldalshreppi það, sem þaðan hefur verið lagt af fá-
tækrafje með Þuríði, sem í lok meðgjafarársins 1887—88 var orðið: 113 kr. 80 a.;
því þótt Þuríður veturinn 1875—76 hafi dvalið í Deildartungu, þá hafi hún þann vet-
ur í raun rjetti átt lögheimili í Þingnesi, og þessvega hafi hún vorið 1876 verið búin
að dvelja þar í hreppi löglegrí dvöl í 10 ár; hún hafi alls eigi vikið vistferlum að
Deildartungu, heldur aðeins dvalið þar hjá skyldfólki sínu, enda hafi hún skilið rúm
sitt og fjármuni eptir í Þingnesi um haustið, er hún fór þaðan. Það virðist nægilega
sannað af skjölum málsins og vitnaleiðslunni, að Þuríður síðustu árin sem hún dvaldi
í Þingnesi, hafi verið þar í gustukaskyni hjá skyldfólki sínu þarð hún sökum heilsu-
leysis eigi lengur gat verið hjú, og sömuleiðis verður að skoða dvöl hennar í Deildar-
tungu veturinn 1875—76 á sama hátt, þannig að hún þar hafi haft löglegt heimili
hjá ættingjum sínum um veturinn, sem gustukakona, öldungis eins og næst undan-
farinn tíma í Þingnesi, eptir að hún hætti að geta verið þar hjú sökum heilsu-
brests, en af því leiðir nú beinlínis, að Þuríður aldrei hefur dvaldið samfleytt 10 ár í
Andakílshreppi, nje í nokkrum öðrum hreppi, og þer þessvega, eins og sýslumaður
hefur gjört í framannefndum úrskurði sínum, að álíta Þuríði Bööðvarsóttur sveitlæga
í Reykholtaldalshreppi, þar sem hún eptir áðursögðu hinn 29. sept. 1847 hafði dvalið
samfleytt í 5 ár, og er úrskurður hans í þessu máli því hjer með staðfestur.

Þetta tilkynnist yður hr. sýslumaður, yður til póknanlegrar leiðbeiningar og
frekari birtingar fyrir oddvitum hreppsnefndanna í Reykholtaldals- og Andakílshrepp-
um.

keypt til handa Bergstaðaprestakalli fyrir 950 krónur, og jafnframt leyfa, að tekið verði **167** til nefndra jarðakaupa lán uppá Bergstaðaprestakall, sem þó ekki getur fengizt af 17. okt. landssjóði, að upphæð 950 krónur, er ávaxtist og afborgist á 28 árum.

Þetta tilkynnist yður hjermeð þjónustusamlega til póknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar og ráðstöfunar.

Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna, um lán handa prestakalli til 168 kirkjubyggingar. — Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður og háæruverðugi 17. okt. herra, í póknanlegu brjefi dags. 14. p. m. og beiðni hlutaðeigandi prests, vil jeg hjermeð fallast á, að tekið sje 1000 króna lán til að fullgjöra hina nýju kirkju að Eyvindarhólum, þannig að lánið endurborgist með vöxtum á 10–15 árum af Eyvindarhólaprestakalli, að því leyti sem tekjur kirkjunnar ekki skyldu hrökkva til að endurborga og ávaxta lánið.

Þetta tilkynnist yður hjermeð til póknanlegrar leiðbeiningar og frekari ráðstöfunar.

Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna, um lán handa prestakalli til 169 kirkjugjörðar. — Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður og háæruverðugi herra 17. okt. í póknanlegubrjefi, dags. 1. f. m. og beiðni prestsins að Garpsdal, sjera Ólafs Ólafssonar, vil jeg hjermeð veita samþykki mitt til, að tjeður prestur taki 400 kr. lán, sem þó ekki getur fengizt af landssjóði, til nauðsynlegra umbóta og aðgjörðar við Garpsdalskirkju, er þjer, herra biskup, tjáist hafa visiterað og skoðað á síðastliðnu sumri. Lán þetta ber að endurborga með áfallandi vöxtum á næstu 10 árum eptir lántökuna, og greiðist af Garpsdalsprestakalli að því leyti er tekjur kirkjunnar sjálfrar eigi árlega hrökkva til greiðslunnar.

Þetta tilkynnist yður hjermeð þjónustusamlega herra amtmaður og háæruverðugi herra, til póknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Norður-Múlasýslu, um greiðslu á 170 aðflutningsgjaldi á tóbaki. — Með póknanlegu brjefi dags. 21. júní p. á. hafið þjer, 20. okt. herra sýslumaður, skýrt mjer frá, að þegar póstgufuskipið «Thyra» kom til Seyðisfjarðar 13. d. septembermán. f. á., hafi þá verandi skipstjóri þess, premierlieutenant Boldt, sagt yður frá, að hann hefði meðferðis talsvert af tóbaki, kringum 5000 pd., tilheyrandi Jóni kaupm. Vidalín, er ættu að fara til Seyðisfjarðar, en að hann gæti ekki skipað því upp fyr en hann kæmi aptur frá Reykjavík, með því að það væri undir í skipinu. Þegar skipið kom sunnan aptur í október, var tóbakinu skipað í land, en á tíma þeim, er leið frá því er skipið kom fyrst til Seyðisfjarðar og þangað til tóbakinu var skipað upp, voru (hinn 1. okt.) gengin í gildi lög nr. 11, 9. ágúst f. á. er lögleiða bækkaðan tóbakstoll. Látið þjer í ljósi, að yður hafi þótt vafasamt, hvort heimta skyldi hinn hærri eða lægri toll af tóbaki þessu, og þar sem Jón kaupmaður Vidalín neitadi að greiða hinn hærri toll, af því að tóbakið í raun og veru hafi verið komið til Seyðisfjarðar fyrir 1. október, þótt það sakir áðurnefndra atvika yrði ekki flutt úr